

Men vi har en grundlæggende modvilje mod at sætte mindretalsforhold til folkeafstemning. Som vi også sagde sidste år, så ville vi f.eks. have fundet det fuldstændig utilladeligt, hvis man i 1930'ernes Tyskland havde gennemført en folkeafstemning om at fratage jøderne deres rettigheder som medborgere i det tyske samfund. Og jeg skal hilse og sige, at vi ville aldrig have accepteret resultatet af en sådan folkeafstemning, om så forslaget var blevet vedtaget med 90 pct. af de stemmeberettigede deltagere.

Hvis man ser på de formuleringer, som ligger i forslaget, kan man sige, at det giver lidt af baggrunden for, hvorfor forslaget overhovedet er fremsat. Det hedder ganske vist i bemærkningerne til lovforslaget:

»Afstemningstemaerne er udvalgt, således at de dækker et bredt spektrum af de problemer, Danmark er blevet påført som følge af skiftende regeringers og folketingsflertals lovgivning på udlændingeområdet.

Der opnås gennem sammensætning af afstemningstemaerne en alsidighed, der vil være fremmende for en saglig og relevant debat om disse yderst væsentlige temaer.«

Men hvis vi f.eks. tager spørgsmålet om modersmålsundervisning, bliver det stillet op på den måde, at det offentlige skal ophøre med at finansiere modersmålsundervisning for herboende udlændinge. Hvorfor bliver det ikke formuleret helt anderledes? Hvorfor bliver der ikke spurgt, om ikke staten Danmark skal gøre sit til, at udlændinge får de bedste muligheder for at lære dansk? Det vil jo være en meget mere relevant måde at stille spørgsmålet på, eftersom alle de undersøgelser, der er lavet på et videnskabeligt grundlag, viser, at det at have adgang til at lære sit eget modersmål er den bedste og afgørende forudsætning for at kunne lære et andet sprog. Men sådan bliver spørgsmålet ikke stillet. Spørgsmålet bliver stillet på en anden måde i en tendentiøs retning, og det er den tendentiøse retning, Enhedslisten ikke støtter.

Pia Kjærsgaard (DF):

Efter Dansk Folkepartis mening er det meget godt med folkeafstemninger på mange forskellige områder. Vi har jo jævnlige diskuteret i Folketinget, om vi skal have flere folkeafstemninger, og beklageligvis må man sige, at tonen fra ordførerne er lidt forskellig, alt afhængigt af hvilket emne der kommer til debat. Foreløbig må vi nok konstatere, at der ikke har været særlig mange folkeafstemninger i Danmark, og at

der godt kunne lægges langt, langt flere emner ud til folkeafstemning.

Der skal ikke herske tvivl om, at Dansk Folkeparti mener, at dette emne er præcis lige så velegnet som mange andre. Men når vi hører ordførernes afvisning, er det jo ikke andet, end at det er demagogi, og det har vi jo hørt før, når forslaget har været til forhandling i Folketings-salen. Det er den samme procedure: Når man omtaler det emne udadtil, kan man godt være mere eller mindre positiv, men når det kommer til en egentlig forhandling i Folketingssalen, afviser man det. Jeg synes imidlertid, det ville være fornuftigt, hvis Folketinget vedtog dette forslag.

Man kan selvfølgelig diskutere, om det er den ene eller den anden version, om det er hr. Søren Søndergaards forslag eller et af de spørgsmål, der står i forslaget, der skal til afstemning, og om det er tendentiøst; det kan man da godt diskutere. Men jeg synes, man skal gøre sig lidt ulejlighed, når man afviser forslaget og ikke synes om temaerne, som mange ordførere har henholdt sig til: Prøv dog direkte at foreslå nogle andre temaer! Jeg er helt sikker på, at det kunne der nok opnås en vis grad af enighed om, og så kunne man eventuelt lægge det tema ud til folkeafstemning i stedet for.

Jeg kan ikke lade være med at more mig lidt, når jeg hører hr. Torben Rechendorff sige, at vi kender jo på forhånd resultatet af en sådan afstemning. Men var det sådan, at man også forventede at kende resultatet, da man lagde Maastricht-Traktaten ud til folkeafstemning? Her troede man jo også, at man kendte resultatet på forhånd, men det blev et noget andet resultat, må vi konstatere, end det, man nok havde regnet med. Derfor vil jeg godt understrege, at for Dansk Folkeparti er det ikke afgørende, om vi får ja eller nej til det spørgsmål, der lægges ud til folkeafstemning. Det afgørende er, at det er godt at høre, hvad vælgerne har tænkt sig at sige til de spørgsmål, vi godt vil have debatteret.

Jeg tror ikke på, at der bliver ro om dette emne, selv om der måske nok er det lige her og nu i Folketinget. Det er ikke så ofte, vi har diskuteret udlændingepolitik i den senere tid, men jeg må nok sige, at jeg tror ikke, der er den samme ro uden for disse mure. Jeg tror, at både De Konservative og Venstre og sikkert også Socialdemokraterne bliver stillet utrolig mange spørgsmål om deres indstilling til Danmarks udlændingepolitik på møder rundt omkring. Det er i hvert fald min erfaring.